

The Holy See

APOSTOLIC JOURNEY OF HIS HOLINESS
BENEDICT XVI
TO TURKEY
(NOVEMBER 28 - DECEMBER 1, 2006)

MASS BEFORE THE SHRINE OF MERYEM ANA EVİ

HOMILY OF THE HOLY FATHER

Ephesus

Wednesday, 29 November 2006

Sevgili kardeşlerim ve kızkardeşlerim,

Bu efkaristiya ayininde, burada Efes'te, 431 yılındaki Ekümenik Konsil'de, görkemli bir şekilde kabul edilen ve ilan edilen Meryem'in tanrısal anne oluşu için Allah'a şükretmek istiyoruz. Hıristiyanların en çok sevdiği yerlerden biri olan buraya, Tanrı'nın Hizmetkârı mertebesine ulaşan, muhterem seleflerim VI. Pavlus ve II. Jean Paul gelmişlerdi. II. Jean Paul, Papa olduktan kısa bir süre sonra, 30 Kasım 1979 tarihinde bu kutsal mekânı ziyaret etmişti. Bu memlekette başka bir selefim daha, kendisi Papa olarak değil, Ocak 1935 ile Aralık 1944 yılları arası, Papalık Temsilcisi görevinde burada bulundu. Mutlu XXIII. Yuhanna, Angelo Roncalli. Hatırası halen saygı ve sempati uyandırmaya devam ediyor. Kendisi Türk halkına büyük değer veriyor ve hayranlık duyuyordu. Bununla ilgili olarak *Ruhumun Günlüğü* adlı günlüğünde not ettiği bir cümleyi burada memnuniyetle anımsıyorum: "Ben Türkleri seviyorum, doğal niteliklerini takdir ediyorum. Bu toplum uygarlıkların katettiği yollarda bir yere sahiptir" (n° 741). Ayrıca kendisi, derin bir imana ve sürekli Allah ile birliğe dayanan, ruhsal bir tutum olan hıristiyan iyimserliğini, Kilise'ye ve dünyaya armağan olarak bıraktı. Onun bana verdiği güçle, bu ülkeye hitap ediyorum, özellikle burada yaşayan Mesih'in "küçük sürüsüne" cesaret vermek ve tüm Kilise'nin sevgisini ifade etmek istiyorum. İzmir, Mersin, İskenderun, Antakya ve dünyanın farklı yerlerinden gelen müminleri, aynı zamanda da burada olmayıp ruhsal olarak aramızda bulunanları, büyük bir sevgiyle selamlıyorum.

İzmir Arşöveği Monsenyör Ruggero Franceschini'yi, İzmir emekli Arşöveği Monsenyör Giuseppe Bernardini'yi, Monsenyör Luigi Padovese'yi, rahip ve rahibeleri özel bir şekilde selamlıyorum. Türkiye'ye gelen sayısız hacıların kanıtladığı gibi, başlangıçta Hıristiyan cemaatinin büyük gelişmelere tanık olduğu bu kutsal topraklardaki mevcudiyetiniz, tanıklığınız ve Kilise'ye hizmetiniz için sizlere teşekkür ediyorum.

Allah'ın Annesi – Kilise'nin Annesi

Aziz Yuhanna'nın İncil'indeki Mesih İsa'nın Kurtuluş eserinden sözedilen bölümü dinledik. Meryem, Oğlunun kendisini Kurban olarak sunduğu o anda, O'nunla birlik içinde, anneliğini tüm insanlara özellikle de İsa'nın öğrencilerine mümkün kıldı. Bu çok önemli olayın ayrıcalıklı tanığı, Golgota'da İsa'nın Annesi ve diğer kadınlarla birlikte bulunabilen tek Öğrenci, dördüncü İncil'in yazarı Yuhanna'dır. Meryem'in anneliği Nasıra'daki *evet* ile başlar ve Çarmıhın altında tamamlanır. Aziz Anselmus'un gözlemediği gibi, eğer Meryem "*evetiyle* bizleri bağrında taşımaya başladıysa", Bâkire Meryem'in Mesih'e inananlar için annelik çağrısı ve misyonu gerçekten de İsa'nın "Kadın, işte oğlun!" (*Yuhanna* 19, 26) sözleriyle başladı. Ölmek üzere olan Mesih, Çarmıhtan Annesine ve yanında çok sevdiği öğrencisine baktığında, onlarda, bu dünyada kurmaya geldiği yeni Ailenin ilk çekirdeğini, Kilise'nin ve yeni insanlığın tohumunu gördü. Bundan dolayı sözlerini Meryem'e yönelttiğinde, ona "anne" demeyip "kadın" kelimesiyle hitap ediyor. Meryem'i öğrencisine emanet ettiğinde ise, anne kelimesini kullanıyor: "İşte annen" (*Yuhanna* 19, 27). Tanrı'nın Oğlu, misyonunu bu şekilde tamamladı: Günah hariç, insanların tüm durum ve şartlarını paylaşmak üzere, Bâkireden doğdu, Babasına geri dönmek üzere olduğunda da dünyaya, insanlar için birliğin kutsal sırrını bıraktı (*Cost. Lumen gentium*, 1). Başlangıç çekirdeği Anne ile öğrenci arasındaki bağda hayat bulan Aile "Peder, Oğul ve Kutsal Ruh'un birliğinde bir araya geliyor" (Aziz Sıprianus, *De Orat. Dom.* 23: PL 4, 536), Bu şekilde, *Tanrısal annelik* ile *Kilise'nin anneliği*, birbirlerinden çözülmeyecek bir bağla, bağlı kalıyorlar.

Allah'ın Annesi – Birliğin Annesi

İlk Okuma, tüm ulusların Havarisi olarak bilinen Pavlus'un idi. Evet tüm halklar, putperestler de Mesih'in kurtuluş sırrına tam anlamıyla katılmaya çağrıldılar. Bu metin havariyel seyahatimin parolası olan cümleyi içeriyor: "Mesih, bizim barışımızdır" (*Efesliler* 2, 14). Kutsal Ruh'tan esin alan Pavlus, Mesih'in barışı sağlamakla kalmayıp, kendisinin barış olduğunu beyan ediyor. Bunu da Çarmıhın sırrıyla bağlantılı olarak doğruluyor: "Kanını akıtan" ve "bedenini" kurban olarak sunan İsa, "kendi bedeninde" düşmanlığı yıktı ve "kendinde, bu ikisinden yeni bir insan yarattı" (*Efesliler* 2, 14-16). Havari, Mesih'in barışının, Mesih'in kendisinde ve kurtuluş sırrında, hiç beklenmedik bir şekilde nasıl gerçekleştiğini açıklıyor. Hapisteyken, burada, Efes'te yaşayan Hıristiyan cemaatine yolladığı Mektubunda şöyle açıklıyor: "Efes'te bulunan azizlere, Mesih İsa'ya ait olan sadıklar" (*Efesliler* 1, 1). Havari Efeslilere "Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik" sözleriyle temennide bulunuyor" (*Efesliler* 1, 2). "Lütuf" insanı yenileyen güçtür; "esenlik" böyle bir yenilenmenin olgun meyvesidir. Mesih lütuftur; Mesih esenliktir. Pavlus, sadece zaman

tamamlandığında, Mesih'in kendisinde gerçekleşecek ve ifşa olacak bir "sır", tanrısal bir plan müjdelemek üzere, gönderildiğini biliyor: "Şöyle ki, öteki uluslar da mirasa ortaktır, aynı bedenün üyeleridir ve Mesih İsa'da İncil aracılığıyla bu vaade ortaktır" (*Efesliler* 3, 6). Bu "sır" tarihsel-kurtuluş planı çerçevesinde, ikiye bölen eski duvarı yıkıp, *Kilise'de* Yahudi ve putperestler birlik içinde, yeni bir Halka hayat veriyor. Mesih gibi, Kilise sadece birlik *aracısı* değil, aynı zamanda da *etkili bir simge*dir. Mesih ile Kilise'nin birbirlerinden hiç ayrılmadan dünyada ve tarih boyunca temsil ettikleri o *birlik sırrının* Annesi, Bâkire Meryem, Mesih'in ve Kilise'nin *Annesidir*.

Kudüs ve tüm dünya için esenlik dileyelim

Ulusların Havarisi Pavlus, Mesih hakkında şöyle yazıyor: "Yahudiler'le ulusları O bir kılmıştır" (*Efesliler* 2,14). Bu cümle, Yahudiler'le ulusların birbirleriyle olan ilişkisini, ebedî kurtuluş sırrı doğrultusunda açıklıyor. Bu aynı cümle, dünyada varolan toplumlar ve uygarlıklar için de geçerlidir. Mesih sadece Yahudi veya Yahudi olmayanlara değil, tek Yaratıcı ve evrenin Rab'bi aynı Allah'tan hayat bulan herkese "barışı müjdelemeye" (*Efesliler* 2,17) geldi. Allah'ın Sözüyle teselli bularak, Müslümanların da sevdiği ve yücelttiği Aziz Meryem'in varlığıyla kutsallık kazanan Efes'ten, *toplumlar arası barış için Rab'be özel bir dua yükseltelim*. Kıtalar arası doğal bir köprü oluşturan Anadolu'nun bu noktasından, Hıristiyanların, Yahudilerin ve Müslümanların "kutsal" saydıkları İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un Topraklarında esenlik ve barış için birlikte yalvarıyoruz. Kutsal sayılan bu Toprağın kaderi tüm uluslar için hayırlı olacak bir topluma beşik olmaktı (*Yaratılış* 12, 1-3). En kısa zamanda Yeşaya'nın kehânetinin gerçekleşmesi dileğiyle: "İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri, mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar. Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak, savaş eğitimi yapmayacaklar artık" (*Yeşaya* 2, 4). Böyle evrensel bir barışa hepimizin ihtiyacı var; Kilise bu barış için sadece kâhinsel müjdeleyici olmaya çağırılmıyor, "simge ve araç" olması isteniyor. Evrensel esenlik perspektifi karşısında, *tüm Hıristiyanlar arasında birlik ve anlaşma arzusu* yoğun bir şekilde hissediliyor. Bununla ilgili, bugünkü ayinde farklı Mezheplerden Katolik müminlerin hazır bulunması Allah'ı mutlu ediyor. Bu mezhepler, Mesih'in Gelin'ini güzelleştiren zengin çeşitliliğin bir ifadesidirler. Onların birlik içinde ve ortak tanıklıkta buluşmaları büyük bir önem taşıyor. Episkopaslar Konferansındaki Ruhanî Reisler, pastoral gayretlerinde gösterecekleri birlik ve paylaşımla, bu amaca örnek teşkil ederler.

Yüceltme

Mezmurun nakarat cümlesinde, Nasıra'lı Bâkire, yaşlı akrabası Elizabet ile buluştuğunda, kalbinden yükselen yüceltme ezgisini bizler günün litürjisinde tekrarladık (*Luka* 1, 39). Yüreklerimizde yankılanan Mezmur yazarının şu sözleri de çok teselli verici: "Sadakat yerden bitecek, doğruluk gökten bakacak" (*Mezmur* 85, 11). Sevgili kardeşlerim ve kız kardeşlerim, bu ziyaretimle Türkiye'de bulunan, küçük bir azınlık olan ve her gün zorluk ve meydan okumalarla karşı karşıya gelen, Hıristiyan cemaatine, sadece benim değil, evrensel Kilise'nin sevgisini ve ruhsal yakınlığını hissettirmek istiyorum. Kulunun alçakgönüllülüğünü gören Allah'a, bizler de Meryem ile birlikte, sarsılmaz bir güvenle, "*yüceltme*" ezgimizi ve şükranımızı yükseltelim.

Zorluklar ve tehlikeler bizleri sınadığında, sevinçle ezgilerimizi sunalım. Bu ayinde Roma'lı papaz Don Andrea Santoro'yu ve onun güzel tanıklığını anımsamamak mümkün değil. Sevinç kaynağımız Meryem ve tek sağlam dayanağımız Mesih, bizlere şu sözleri tekrarlıyor: "Korkmayın" (*Markos 6, 50*), "Sizinle birlikteyim" (*Matta 28, 20*). O'nun güçlü bileklerine kendimizi emanet ediyoruz (*Luka 1, 51*). Ve Kilise'nin Annesi Meryem, katetmiş olduğumuz yolda bizlere Sen eşlik et! *Aziz Meryem Mesih'in Annesi bizim için Dua et". Amin*

© Copyright 2006 - Libreria Editrice Vaticana

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana